

forestaaet, at Kammerjunker Bechs Andragende skulde henvises til Krigsministeriet, og har i den Anledning udtalt en Beklægelse, hvis jeg tør kalde det saaledes, over at en tidligere Henvisning ikke havde nydt den Medfart fra Krigsministeriets Side, som Udvalgets Fleertal har meent, at man kunde vente. Da hele denne Sag er bleven behandlet i den Tid, da jeg havde den Ære at forestaae Krigsbestyrelsen, føler jeg mig særlig opfordret til at udtale mig om denne Fremstilling af Sagen, hvis Rigtighed jeg paa ingen Maade kan indrømme. Den ærede Ordfører er vel ikke gaaet dybere ind paa Sagen, hvorvel han har berørt enkelte særlige Punkter; men ved Siden deraf har han ikke omtalt, at den paagjældende affledigede Officeers Andragende har været Gjenstand for 2 særskilte Behandlinger her i Thinget i forrige Sessjon. Da dette Andragende kom frem anden Gang, nemlig i en Betænkning, som var afgiven af Finantsudvalget, yttrede den dengang fungerende Krigsminister, nemlig Marineministeren, sig paa en Maade, som ganske vist ikke kunde lade vente, at der skulde tilflyde den paagjældende affledigede Officeer en større Begunstigelse end den, som senere blev ham til Deel. Jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse blot oplæse et Par Ord af, hvad den daværende fungerende Krigsminister yttrede med Hensyn til dette Andragende. Han yttrede den Gang: „Med Hensyn til det 1ste Indstillingspunkt, der hidrører fra et Fleertal, og gaaer ud paa at berede en afflediget Officeer en gunstigere Stilling, troer jeg, at her for en Deel er Spørgsmaal om en Honneurflag, og forsaavidt anlager jeg, at den Bedkommendes Stilling allerede ved den Omtale, som Udvalget her lader den blive tildeelt, er blevet noget gunstigere“. Det vil deraf sees, at den da fungerende Krigsminister meente, at den paagjældende Mand's Stilling var bleven gunstigere allerede ved denne Henvisning; men der laa i denne Udtalelse ikke nogen Anthyndning af, at der vilde være Anledning for Krigsbestyrelsen til at gaae langt videre. Jeg troer imidlertid, at her foreligger en Forglemmelse. Hvad der vel egentlig sigtes til, er en Forespørgsel fra det ærede Medlem for

Præsto Amts 4de Valgtreds (Frølund), der gav Anledning til en Forhandling om Major Bechs Andragende, og det var denne Forhandling, under hvilken den daværende Krigsminister fik Leilighed til at udtale sig paa en saadan Maade, at der synes at være vakk Forhaabninger, som ikke ere gaaede i Opfyldelse; men det forekommer mig, efterat jeg paany note har gennemgaaet, hvad der foregik ved denne Forhandling, at der ikke har været nogen som helst Grund til at vente Andet, end hvad der er skeet. Den daværende Krigsminister omtalte de forskjellige Maader, hvorpaa man kunde berede en Officeer i den Stilling, som den omhandlede affledigede Officeer indtog, en gunstigere Stilling. Han begyndte med at nedlægge en ganske bestemt Indsigelse mod Brugen af Udtrykket „Opreisning“, idet han hævdede, at en Officeer, som er afflediget i Maade, ikke trænger til nogen som helst Opreisning. Den ærede Ordfører er nu idag gaaet saa vidt, at han endogaa har talt om Æresopreisning, hvortil der knytter sig et ganske andet Begreb. At en Mand, som efter en hæderlig Tjeneste faaer en hæderlig Affked, skulde trænge til Opreisning, endogaa Æresopreisning, derom kan der efter min Mening aldeles ikke være Tale. Man kan finde, at han ved at faae sin Affked er bleven behandlet haardt; men der kan ikke være Tale om, at en Officeer, som har faaet en hæderlig Affked, trænger til Opreisning, endfige til Æresopreisning. Dernæst omtalte den daværende Krigsminister de Maader, hvorpaa Regjeringen havde det i sin Magt, tildeels med Bistand af Rigsdagen, at berede en saadan afflediget Officeer en gunstigere Stilling; der blev nævnt, at der kunde tildeles ham en Decoration, en Ridderorden. Det blev omtalt, at der kunde gives ham et Embede, og det blev ved denne Leilighed omtalt, at den Paagjældende havde søgt et Embede, som var blevet ham tildeelt, men som han derpaa nægtede at overtage, fordi han ikke kunde stille den forlangte Caution, Noget, som man dog maatte antage, han havde betænkt iforveien. Der var ogsaa Tale om, at en saadan afflediget Officeer kunde udnævnes til en Plads i Forstærkningen, men den Paagjældende havde